

Závěrek naší umělecké pouti.

Ukončiv uměleckou pout' naší po osadách českých, blíž Schuyler se nalézajících, nemohl jsem odolati pokušení, bych se i dále na jih podíval a městečka Crete a Wilber navštívil. Bylyť tyto dvě osady české a zvláště pak Wilber, pokud jsem se ještě na dráze umělecké nalézal, pravým domovem mým a proto nadějí, že mi štěstěna lépe přáti bude, nastoupilo Donátovo, od smíšků pojmenované "importované kvarteto", za krásného slunného jitra cestu do Crete. Usmívalo-li se slunko jasné, usmívali jsme se i my. Vždyť to poprvé, na nezdařené pouti naší, že se na nás slunko pousmálo. Kamkoli jsme zavítali a hráli, slzila slečna Junona tak, že mnohokrát až celé údolí slzy zaplavila. Než i tentokrát nebyla radost naše dlouhá, čím blíže jsme se k cíli blížili, tím více ukryvalo se slunko za šedá mračna a než večer nadešel, přišlo jen se z oblak lilo. Toť se rozumí, že divadlo ostalo od návštěvníků prázdné. Na radu přítele pana Chmelíka a paní Trdlové odložili jsme zábavu na týden později.

Ve čtvrtek ten samý týden měli jsme hrát ve Wilber. Zavítavše ve středu do jmenované malé metropole, nechtělo se na nás slunko usmáti. Ba i ve čtvrtek, kdy jsme hrát měli, kabonilo se nebe, až konečně u večer neočekávaný liják se dostavil. Hráti, pro koho? Odložili jsme zábavu na druhý den, když přítel pan Sadílek vřelými slovy přítomných několik návštěvníků k činnosti a ku četné návštěvě povzbudil. A vskutku, až druhý den opět celá obloha šedými mračny zatažena byla, byla návštěva četnější a co více, ze samé vybrané inteligentní společnosti pozůstávající.

V sobotu volky nevolky podstoupili jsme cestu 24 mil dlouhou z Wilber do Milligan. Obě, jak cesta, tak i městečko, zůstávají nám v živé paměti. Očekával jsem, že truc těm špatným cestám, aspoň částečně měšťanstvo zábavy naší se účastní. Než síň ostala prázdná a jen několik inteligentnějších rodáků se ženouškami a dítkami se dostavilo. Hráli jsme, poněvadž páni hudebníci, (což se málo, ba zřídka přitřetí, by zdarma při slabé návštěvě účinkovali), sami se nabídli, že bezplatně účinkovati budou, začal jim vřelé díky. Pan kapelník Stech může být na kapelu svou hrdým a zvláště pak na syny své. Pan Pepíček Jícha, jak obyčejně, neztratil svou veselou mysl a udržuje stále hosty své v dobrém humoru a náladě. Toť se rozumí, že při dobrém nektaru a různých jiných nápojích. Jemu a bodré ženoušce jeho, jakož i panu S. J. Kostoryzovi a mladistvé ženoušce jeho vzdáváme naše upřímné díky za pohostění, jakéhož se nám bylo dostalo.

Nedělní návrat náš do Wilber byl na kapsu lehčí, na cesty lepší a v náladě veselejší. Přibyvše k starému příteli panu Sadílkovi, složili jsme se jako doma. Čiperka, paní Sadílková, která se stále v dobrém humoru a náladě nalézala, upravila hned dobrou svačinu a tak po odpočinku a utišení toho, jenž hlad svírá, pustili jsme se do všeobecného hovoru. A když čas k večeru se blížil, odebral jsem se s drahou polovicí svou do příbytku pana Zvoníčka, kde jsme co zvaní hosté do odjezdu našeho setrvali.

Čechové wilberští jsou vskutku kabráčci; malé i velké, vkus i upravené residence nasvědčují pokroku, jakého se zde byli dodělali. Residence páne Zvoníčkova se zařízením a úpravou je pravým rájem. Bodrá hospodyňka, paní Zvoníčková, která o květinu neúnavnou péči se stará, zařízenou a upravenou má zahrádku, jenž se

pravým rájem zvatí může. Zvláště ní péči věnuje jmenovaná paní růžím, jichž druhů mnohonásobných pěstuje. Prohlédna si krásu zahrady domácí paní, vyjel jsem si po večeru s panem Zvoníčkem ku mlýnu, bych si tento dokonale prohlédnouti mohl. Mlýn nalézá se na severním břehu Modré řeky, která po celý rok silným proudem svým mlýn žene. Ve mlýně na něm neschází, vše jest dle nového systému zařízeno a upraveno. Ne daleko mlýna nalézají se dvě residence, krásným zeleným hájem obklopené. V jedné bydlí společně pana Zvoníčka, pan Aksamit, v druhé hlavní mlýnář. Že i matička přiroda neostala zde s krásou svojí pozadu, dokazují protější břehy mlýna. Z jedné strany mostu, který u samého mlýna přes řeku "Blue River" vede, je krásné košaté stromofadí, kde se privátní výlety za letní doby odbývají. S druhé strany je krásná rovina s dobrou a úrodnou půdou, z níž p. Zvoníček každým rokem několik tisíc buřlů pšenice sklízí.

Že Wilber jest městečkem ryze českým, dokazuje již ta okolnost, že zavítáš-li do toho neb onoho závodu, neb-li do hostince, všude panuje solidnost a mluva česká. Bylo mi též potěšením seznámiti se s několika starými osadníky, kteří Wilber budovati pomáhali a nyní na výminku, vlastně z kapitálu, tráví wilberští je zovou špekulanty.

Potěšením bylo mi seznámiti se s jedním takovým výminkářem, starodávným přítelem panem F. J. Koníčkem, který ne pro stáří, ale brž pro ulehčení a polepšení ve zdejším "života z rozsáhlé farmičky a z obrázků Strýce Sama ve zdejším chlebiček papá a v různých kapličkách žije háš.

Majetníci operní síně, pánové Andrie a Pašek, mohou být pyšní na krásnou prostranou síň, která se leckterému velkému městu vyrovná.

Pan Tomáš Pašek, spolumajitel síně, výtečná síla ochotnická a znamenitý hudebník, vzal si za úkol vycvičiti mladistvou kapelu, sestávající z 28 chlapců od deseti do šestnácti roků stáří. Byl jsem dvakrát zkoušce přítomen a tu doznati musím, že účastní-li se pan Pašek s mladistvou kapelou svou na výstavě v český den, překvapí nejen hudby milující obecenstvo, ale brž i staré, hudby znalé kosáky.

Dále bylo mi milé setkati se zde po mnoha letech opět s panem J. A. Hospodským, vydavatelem časopisu "Přítel Lidu", kterému se také již šediny na hlavě lesknou. Inu, stárnem.

K závěrce cítím se povinna vzdáti díky všem těm, jenž mi v jakémkoli způsobu nápomocni byli. Za pohostění, v pravém smyslu přátelské, jakého se nám v rodině páne Sadílkové a Zvoníčkové dostalo, vzdávám jmenovaným rodinám vřelá a nezapomenutelné díky.

Jak slíbeno, hráli jsme na zpáteční cestě v Crete, kde jsme se přičiněním několika upřímných vlastenek a krajanek s dosti četnou návštěvou setkali, začal jim vřelé díky.

Nemálo překvapil mně starý přítel, který závod svůj vyprodal a učení — vlastně mučení se věnuje. Jak mi byl sám sdělil, trápen jsa hvězdářstvím, věnuje se nyní nočním výzkumům těles nebeských. Lituji, že mi nezbyl čas, bych na vyzvání onoho přítele hvězdárnu jeho si prohlédl, než co se nestalo nyní, stane se podruhé. Na zdar!

A. Z. Donato.

"Již po leta potřebuji v rodinném kruhu svém os lék Chamberlain's Cough Remedy, a povědy a dobrým úspěchem," praví nám p. W. B. Cooper z El Rio, Col. "Pro dívky shledáváme lék ten zvláště účinný." Na prodej ve všech lékárnách.

OD NAŠÍCH DOPISOVATELŮ

ST. PAUL, Minn. — Ct. red. Jsem zaměstnán co klíčnick u šerifa zdejšího a snad vás neb čtenáře bude zajímati, když vám sdělím, že dne 22. července byl v naše o-patrování dán vojín z Camp Ramsey, kterýž ubožák popletl se na rozumu. Vyšetřováním jsem shledal, že týž jest Čech jménem Říha nebo Reha, mluví však velmi do-bře anglicky a jak vyzumívám, jest rozen zde v Americe. Podle jeho řeči, jestli snad to nemluví jen z pouhého pomatení, jest snad ženat a má děcko, však nemohu se od něho dozvědět, kde by jeho žena byla. Co jsem od něho do-věděl se mohl jest, že jeho rodiče bydlí ve Schuyler, Neb. On jest 34 roků stár, zde přistoupil co dobrovolník k vojsku a teď se pomátl na rozumu. Byl včera po-staven před okresní soud a uznán pomateným. Jak jsem mohl dalece pozorovat, jest spleten úplně na rozumu. Dle jeho vyjádření zná Vás osobně a pracoval prý někdy v So. Omaze. S úctou, Fr. V. Křha, 436 Superior St.

GILEAD, Neb. — Četl jsem v Katolíku, jak jsou ti odbojní povstanci nemilosrdní ku Španělům, jak je bez milosrdenství vraždí a kuchají atd. Hm, tohle je divná věc! Vždyť jsou to snad století výchovanci římských misionářů? Či by bylo možno, aby se to byli naučili od Španělů? Či by nebylo pravda, kterak hrdlořez a kat Weyler s Kubánci zacházel? Či snad Weyler nebyl dobrým a pravověřícím Španělem? Kolik tisíc žen a dětí mu padlo v obět a to nevinými, hladem zmořené? Byl on milosrdnějším než ti Kubánci? Já myslím, že jak si je církev svatá vychovala, takovými jsou. Kdo četl Španělskou noc v Paříži, Řádění jezovitů v Čechách, Českou persekuci, Siciliánské nešpory a jiné knihy dějepisné, ten sotva uzná, že ti Říma zplozenci zasluhují lepší odplaty. Vždyť i písmo říká: Oko za oko a zub za zub. Pán Bůh prý peče oplatky a jak se podobá, zvolil Sp. Státy za svůj nástroj, aby daly oplatky kam patří, nebo míra byla vrchovatá a přetékala a písmo dí, že všeho do času. Je tomu dávno, kdy jsem slychal popěvek:

Kde je Žižka na ty jezevce, aby jim stíral palcátem zobce? Přijde zas brzo čas,

že budou mít mniši nový kvas. New Yorkské Listy smýšlí jinak. Píší, "Proč jsou nadšení vojnové španělští pro jakousi slávu své vlasti? Smutná to sláva minulosti. Je to sláva katanů, chlubících se množstvím obětí. Dějiny Španělska jsou dějinami krve a hrůzy. Když se lid nechá pro takovou slávu nadchnout, pak je to jen smutným svědectvím nevyspělosti národa." — A opět: "Vojsko španělské, hladové, odrané a zdivočelé, hájí domácké právo své vlasti na vykořisťování a otročení lidu kubánského, atd." — Je tu otázka, proč ten národ nepohlédne? Nesmí, neboť jeho vůdcové chtějí jej mít nevzdělaným a ve tmě a proto jej ku světlu nepřipustí. V kalné vodě prý se dobře loví a o to se velebníckové starají a k světlu nepustí. Dalo by se mnoho o tom mluvit, ale časem lépe mlčet. Až budoucně snad.

Ten Starý.

PATTERSON, Mo. — Ct. red. Máme po žních. Pšenice byly dobré, ovsy příliš lehké; žita málo kdo v zdejším kraji seje, je prý z něho tůze černý chlebiček, takto daří se zde ale obstojně. Ječmeny, těch docela zde nepěstujeme, pivovarů tu široko daleko není a také co by tu dělaly? Obyvatelé zdejší jsou většinou voduři a kdo

není, běda mu, pakli by se náš prostouchlo, že něco pil, vyjma ovšem podmásli a vodní melouny. Kukuřice slibují dobrou úrodu. Cena této stoupla již na 50c. bu. Pšenice leze dolů; nová: 75c. a čeká se, že v brzkú klesne na 60c. i níže za bušl. Ceny dobytka se během posledních 2 let valně zlepšily; dobré krávy prodávají se za \$35—40, což jest průměrně asi o \$8 za kus více, než před 2 lety a o celých \$15 více, jak platilo se před 15 lety. Z toho vysvítá, že bude farmaření čím dále výnosnější, což neostane bez vlivu na ceny pozemků. To jest zcela přirozený chod utváření se poměrů a nemůže již býti daleka doba, kdy křiklavý nepoměr vymizí a běžné poměry podobné budou oněm v Evropě. Přes to však americký farmer zůstane ve výhodě; jednak proto, že není tak přetěžován daněma, jako na příklad v rolník v Čechách. Pak je tu celistvost pozemku, což znamená velikou úsporu času, vedle pohodlnějšího řízení farmy. Dále, máme méně příležitosti k zabíjení času a peněz. Drahá práce nesvádí nás k lenošení, ba docela opakně, učí nás býti pracovitějšími a praktičtějšími. Slovem, americký farmer má budoucnost! A ta ještě stala by se významnější postavěním několika set cukrovarů a z kroucením krkúv všem trustům. Na to jednou dojde, dojdí musí! Poměry farmaření, jak výše zmíněno, zlepš se přirozeným chodem, přibýváním lidstva totiž. S přibýváním spotřebitelů a ubýváním plodnosti půdy musí cena farmářských výrobků stoupati. Tím však neať řečeno, že by snad "lepší časy", jak všeobecněmu blahobytu se říká, byly k očekávání; toho bohužel býti nemůže. Přibýváním lidstva přibývá konkurence práci a výdělku, čím stane se práce lacinější. To znamená, že blahobytu ubývá a jen napjatými srouby uní dělnických držána jest výška mzdy, ač valně již snížena. Žádná politická strana bývaly blahobyt nevzkřísí. Rozumná politika nemůže sice zůstat bez vlivu na blahobyt země, než kde se jedná o dělení skývy mezi dva neb tři, jakou dostával prve jeden třem k nasycení bez zázraku nestačí. Bědný stav dělníků, v městech od let již cítěný, byť i ne všech a ne vždy, bude čím dál tím znatelnější, čím větší hromadění nadbytečných sil pracovních ve městech nastane. Budoucnost dělníka jest málo slibnou, ba dělník americký bude na tom jednou hůře, než přítomně laciný dělník evropský. Neboť co prospěje denní mzda \$3 nebo více polovinné dělníků, když ostatní marně namahají se práci dostat? Kde při otevření nějaké práce má místa 10 lidí, budme jisti, že dostaví se jich 50, ne-li více. Na změnu k lepšímu není pomýšlení. Jedině co dělníka může spasiti, jest, aby ti, kterým jest to možno, chopili se farmaření, a to co možno hned, jelikož i tento krok k budoucnosti bude čím dále tím víc nedostupný. Je pravda, že začátkové na farmě jsou více méně krušné; však pevná vůle překoná vše. Nejtrapnější snad pro mnohého jest vpravit se do samotářského života, bez sobotních večerů a piva a jiných uvyklostí. Než to trvá jen nějaký čas; na konec doznáte, že vlastně pravá spokojenost, jež činí lidi šťastnými, jest možna jen na venkově. Život na venku na konec bude zdáti se vám příjemným odpočinkem a jen želeťi budete ztracených let mládí ve městě. Farmaření drobné, se skrovnými prostředky započaté, není cestou pro nahromadění bohatství, jest však dobrým prostředkem užití rodinu a zabezpečiti bezstarostnější stáří. Dost často je slyšeti výmluvu: Já bych tůze rád šel na farmu, ale žena a děti nechť se z města hnou! Anebo: Kte-

rak mám pustiti se do farmaření, když tomu ani za mák nerozumím! Tyto dvě příčiny staví se mnohému v cestu, jako nepřestupné zdi a stačí slabochy držeti zpět; nikoliv však může! Muži "vůle a činu" ani čínská zeď nezahradí cestu, tím méně rozmar paničky a to druhé? Či nevíte o "Hospodáři?" Slyšte, co řekl pan J. K., z Coaldwater, Mo.; pravil: "Nebylo mi nic známo o farmaření, jaký tu div, že šlo mi to z kraje bídně, později, dozvěděl se o Hospodáři, ten stal se mi rádcem a vůdcem. Ročníky téhož, kdyby nebylo ke koupi jiných, nedal bych ani za \$10." Moudrému napověz! Jos. Miller.

Uprchlý vojín odcizil krávu. Ve hlídačské boudě za Košfemi nalezen byl v pátek 8. července po 3. h. ranní ukrytý pěšák J. Charvát jenž před týdnem uprchl z kasáren v Plzni. Jak se nyní zjistilo, provedl sběh na útěku z Plzně provedený kousek ve Svejkskovicích. V noci vloupal se do stavení domácké M. Sístky, otevřel krávin a z něho vyvedl krávu, kterou statečně vedl směrem do Žebráku. V kterési obci před Žebrákem nabízel krávu ke koupi a vyprávěl, že mu zemřel otec, jenž zanechal mu jediným dědictvím krávu. A poněvadž ji nemohl na vojně krmiti, proto jí chtěl prodati. Řezník, jemuž krávu ke koupi nabízel, navzdor přesvědčivému tvrzení vojáka přece nedůvěřoval a žádal jeji, aby mu předložil dobytčí pas. Voják slíbil, že pas přinese a od té doby nebyl k spatření. Kráva za dozoru bezpečnostního orgánu byla odvedena do Žebráku. Tamní četnictvo vypátralo, že kráva byla odcizena a proto navracena majiteli. Voják prchal směrem ku Praze a záhy byl dopaden.

Maskovaný katar.

Choroba, jakou sklíčena byla po léta jedna paní v Tennessee.

Endometritis jest lékařským pojmenováním kataru matečného. Katar matečný jest velmi rozšířen a jest původcem tak zv. "ženského nemoce". Léč doktoru Hartmanu, všeobecně známý pod jménem "Pe-ru-na", vyhojí každý takový přepav v krátké době. Dr. Hartman zodpovídá veškeré dopisy a dotazy zdarma.

On uděluje ročně porady ku vyléčení 20.000 ženám, trpícím na nejrozmanitější druhy nemocí ženských. Pište mu bez odkladu. V jednom z nedávných dopisů jistá paní Lucy L. Wilson ve státu Tennessee sděluje: "S velkým uspokojením i potěšením sděluji Vám nyní, v jakém stavu se nacházím. Z rozmanitých nenadálých okolností byla jsem zdržána Vám dříve psáti, však nyní mohu Vám sdělit, že jsem, a cítím se úplně zdráva a vzdávám Vám srdečný za to dík. Zázračný Váš lék, mohu směle tvrditi, mi pomohl. Navštívila a radila jsem se před tím s mnoha lékaři, však žádný mi nemohl poskytnouti úlevy, leč nyní pravím, že jsem zdráva a že se cítím tak dobře, jako znovu zrozena. Necht' vás bůh žehná a vždy je s vámi. Věřte, že nikdy nebudu bez vašich léků, pokud jich mohu dostati." (Případ nemoce této paní byl ožen tak zvaný Endometritis.) Dopište dru. Hartmanovi do Columbus, Ohio, o knížku zdarma, sepsanou a věnovanou výhradně ženám.

Léto přichází, navštivte Omaha Stove Repair Works

1207 Douglas ul.

Majíť na ruce zmolinová kamna, všechny prvky a vůbec vep. co v obor jejich spěšit